

КОНКУРС МОЛОДИХ МУЛЯРІВ

СУМИ, 13 вересня. (РАТАУ). Тут закінчився республіканський конкурс молодих мулярів. Протягом п'яти днів вони демонстрували свої професійні знання, вміння застосовувати їх на практиці. Учасники конкурсу показали високий рівень підготовки. На найвищу сходинку п'єдесталу пошани піднялися сумчанин Іван Росол і киянин Володимир Штаба, які за жеребком працювали в парі. Друге місце завоювали Дмитро Ахрамков з Ворошиловградщини і Олександр Бармотін з Донецької області, третє — херсонець Василь Іванов і Анатолій Карпін із Запоріжжя.

Серед мулярів першого року роботи перемогли Володимир Романов з Миколаєва і сумчанин Петро Мануша.

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 111 (2059).

ВІТРОК, 16 вересня 1975 року

Ціна 2 коп.

ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ XXV З'їЗДОВІ КПРС

Всі молоді трудівники колгоспу «Комуніст» Компанієвського району стали на трудову ударну вахту на честь XXV з'їзду КПРС. Високим трудовим успіхам допомагає комсомолець тракторист Володимир Ломача, який на підготовці ґрунту під весняну оранку виконує змінні завдання на 150 процентів.

На фото: В. ЛОМАКА.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

Схвалити ініціативу колективів трудящих, передовиків виробництва, які взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і стали на ударну трудову вахту по гідній зустрічі XXV з'їзду КПРС.

(Із постанови ЦК КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС».)

ПОЧАТОК серпня ознаменувався радісною для нас подією: підприємство достроково виконало п'ятирічне завдання по реалізації продукції та інших техніко-економічних показників. Минуло більше місяця з того часу, коли стало відомо про це, але ми продовжуємо підтримувати високі темпи роботи.

Молодих робітниць на фабриці більше чверті всіх працюючих. Тому добре розуміємо, що від ініціативи самих дівчат, від вмілої організації комітетом комсомолу соціалістичного змагання, забезпечення його дієвості і гласності залежить багато. Жоден цікавий почин не залишається поза увагою. Як правило, обговорюємо його на засіданні комітету, доводимо до кожної робітниці.

Велике схвалення у молоді підприємства викликала постанова ЦК КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС» та постанова ЦК ВЛКСМ по її виконанню. Особливо схвилювали усіх слова про вишукування додаткових резервів для розв'язання конкретних виробничих завдань. Чимало цінних пропозицій було зроблено при обговоренні важливих документів саме по цьому питанню.

Візьмемо хоча б найпростіший приклад. В процесі роботи швей-

мотористка іподі використовує котушку шиток не повністю, залишається кілька метрів. Раніше їх просто викидали. З часом таких «відходів» набиралося на кілька котушок. Зараз ми використовуємо котушки повністю. І це зовсім не дрібниці! Взагалі, коли мова йде про економію, дрібниця бути не може.

Номеклатура нашої продукції досить різноманітна: робочі халати, куртки, сорочки, костюми. Все починається з закрийного цеху і закін-

чується роботою пакувальниць. Тому на будь-якій ділянці потрібно мати високу кваліфікацію і бути якнайважливішим. Якщо маркірувальниця не помітить бракованої заготовки, то вже готовий виріб треба буде розпорювати і перекроювати. Якщо пошити, наприклад, сорочку меншу за розміром, поперше, втрачається матеріал, по-друге, — час.

Безумовно, найефективніший шлях вирішення цих та інших проблем — підвищення професійної майстерності. Ось тут і стає нам у пригоді взаємодопомога. Якщо та чи інша робітниця приступає до виконання

нової для неї операції, на допомогу приходить подруга, яка вже цим займається. Так, наприклад, я нещодавно допомагала Галіні Романовій оброблювати мішковину кишень. Вона швидко засвоїла цей процес, справа пішла краще!

Особливої допомоги потребують новачки, які приходять до нас з основному з шкільної лави. За ними закріплюються найкращі виробничниці, а комітет комсомолу контролює це шефство. Багатьом дівчатам допомогли освоїти професію швей Раїса Марве, Олена Платонова.

З кожним роком все більше уваги ставляться до якості продукції. Разом з групою народного контролю активну участь у рейдах по перевіряю якості виробів бере наш «Комсомольський прожектор». Його матеріали обговорюються на засіданнях комітету комсомолу, комсомольських зборах. І це приносить хороші наслідки: бракованої продукції стає все менше.

Вже понад місяць працює колектив фабрики в рахунок десятої п'ятиріччя. Молодь підприємства, готуючи трудові дарунки наступному з'їздові партії, бореться за дострокове виконання особистих планів підвищення продуктивності праці, якості продукції. Всі ми прагнемо вислати своє слово в Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їздові КПРС.

О. ФЕДОРОВА,
секретар комітету комсомолу
Кіровоградської швейно-галантерейної фабрики обласпоживспілки.

ДО ВЕРШИН МАЙСТЕРНОСТІ

СЛОВО СТУДЕНТІВ — МІЩНЕ

У відповідь на лист Леоніда Ілліча Брежнєва до бійців студентських будівельних загонів у всіх навчальних закладах області відбулися урочні мітинги студентів. Один з них пройшов у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Настрій у викладачів і студентів — піднесений: їх завіт «Кісонець» за третій трудовий освоїв 139 тисяч карбованців капіталовкладень і за підсумками соціалістичного змагання за право підписати Рапорт XXV з'їзду КПРС зайняв перше місце серед загонів області.

На мітингу студенти пообіцяли працювати ударно і в майбутньому — у третьому семестрі першого року десятої п'ятиріччя, освоїти півтора мільйона карбованців капіталовкладень.

Г. ТЮТЮНЕНКО,
командир Кіровоградського обласного студентського будівельного загону.

Цього року понад сім тисяч учнів профтехучилищ області влилися у трудову сім'ю. Як зустріли новачків на підприємствах побуту і будівництва — поцікавилась рейдова бригада обласного штабу «Комсомольського прожектора» і газети «Молодий комунар».

1. „ОХ, ЦЕЙ ГУРТОЖИТОК...“

— Нам тут добре, — Валя на хвилинку відставляє вбік праску, але очі раз-по-раз повертаються до паруючої тканини, яка лежить перед дівчиною. Адже це її перше самостійне шиття. У справньому виробничому колективі, у справньому виробничому процесі.

Іншої відповіді від Валі Довгої та її подруг-швей ми й не чекали. На фабриці «Індпошив», куди прийшли випускниці Кіровоградського технічного училища № 4, їх зустріли і урочисто, і по-домашньому привітно, дружно. На зборах новачків привітали керівники фабрики, ветерани, передовики, розповіли про колектив, вручили сувеніри. Всім випускницям одразу надали відпустку, виплатили підйомні.

Хороший настрій зберігся і в перші дні після відпочинку. Десятьом молодим робітницям, які прийшли працювати в ательє № 3, дали час освоїти це виробничі операції, обрости справу до душі. Потрібно ще вчитися? Будь ласка, з вами постійно будуть наставники. Хочете спробувати свої сили? Теж можна, довіряємо створити комсомольсько-молодіжну бригаду. І бригадира добрали до впадоби. Золя Храпко — молода і ввічлива, і характером — з такою легко знайти спільну мову. І водночас

ПРОБЛЕМИ ДАВНІ. А РІШЕННЯ?

Золя — досвідчений майстер на фабриці.

— Коли долати до всього хороши, стабільний зарібок, турботу про здоров'я, про відільний час молодих робітниць, то ви зрозумієте, чому у нас немає проблеми за п'ятиріччя кадрів, — говорить начальник відділу кадрів фабрики «Індпошив» Р. А. Чистяков. — Випускники залишаються працівниками.

Квітам, хорошим словами зустріли учнів технічного училища № 4 і на Кіровоградській швейній фабриці. Виділили робочі місця згідно спеціальностей новачків, видали підйомні, забезпечили відпустками у літні та перші осінні місяці. Однак, настрій веселий далеко не в усіх молодих швей.

— Давня проблема, — пояснює начальник відділу кадрів Н. У. Іванова, — гуртожиток. Не всім вистачає там місця. У серпні цеховими зробили максимум — надали випускницям училища 37 місць. Однак ще одинадцять дівчат потребують житла. Найближчим часом забезпечимо і їх.

Ми не сумніваємося у доброзичливості Надії Устимівни і міцності її слова. Але чому найбільш часом? Чому не зробили цього раніше? Приймаючи поповнення з училища, адміністрація фабрики гарантувала кожному випускнику місце в гуртожитку, інакше ПТУ не мало б права передавати сюди своїх вихованців. І ось маємо... Яким критерієм користувалися, впроваджуючи таку нерівність? Сподіваємося, що «найближчий час», на який вказують керівники фабрики, обчислюється не місяцями, а тижнями, днями.

Від того, як вас зустрінуть на роботі в перші дні, залежить багато. Квіти, подарунки, теплі слова — це добре, це необхідно. Але все вирішає наступні дні — робота.

2. „ОХ, ЦІ НАСТАВНИКИ...“

Перше враження: випускницям технічного училища № 4, які прийшли працювати на Кіровоградську

Дай руку, випускник!

найвищу фабрику, треба запастись витримкою. Адже умови роботи тут не з легких: і три зміни для повнолітніх, і робота на кількох верстатах, яка потребує максимальної віддачі. І важке повітря в цеху — все це може видатися на перших порах більш, ніж серйозним. А коли врахувати, що на фабриці висока плінність кадрів, то виникає побоювання: а чи не поведе випускника училища перспектива кращого місця в іншому колективі, чи втримається він на стрімчій «течучки»?

— Працюю за спеціальністю, — говорить випускниця ТУ № 4 Людмила Гіря, — в училищі освоїла професію в'язальниці. Але наставника в мене немає. Немає і в багатьох інших дівчат.

Можливо, немає змоги? Але ж на фабриці тільки комсомольців на обліку понад сто. Серед них чимало досвідчених виробничників, ударників змагання, і комітет комсомолу, який очолює Людмила Поркуян, не раз демонстрував свою бойовитість та організаторську силу. Проте цього разу Людмила не змогла сказати нічого втішного.

— Недопрацювали, не подумали... Зустріли поповнення на фабриці привітно, та на цьому справа й закінчилася. Для того, щоб молоді робітники стали «своїми» в колективі, потрібно залучити їх до спільних справ, до життя фабрики. Однак, ще не всі комсомольці, які прийшли цього літа з технічного училища, мають комсомольські доручення. Комітету комсомолу слід найближчим часом ліквідувати згадані недоліки.

3. „ОХ, ЦІ ПРАВА...“

— Ідемо у відпустку і назад не повернемося! — голос у Олени Гордійчук та Надії Куцої — робітниць ПМК-137 тресту «Кіровоградсьбуд», ображених. — Чому? А скільки ж терпіти? В училищі ми освоювали професію облицювальника, а на будівництві нас в перший день поставили на земляні роботи. За весь час до відпустки жодного

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОБЛЕМИ ДАВНІ. А РІШЕННЯ?

разу плитки в руках не тримали! До кого не звернешся: там окрик, там лайка, там жартом відбулися. Виконроб М. І. Погорелов прямо сказав: «Дітей нам тут не треба». Начальник ПМК ще пряміше: «Я вас можу одразу в Ульяновку відправити» (це він про те, що ми Ульяновське МПТУ закінчили). А жили в яких умовах! У вагончиках вікна побиті, завісок немає, білизну не міняють. Помитися після роботи ніяк: не те що гарячої, холодної води інколи немає...

Цей реєстр скарг викладаємо у кабінеті начальника ПМК-137 В. Г. Авраменка. Розмова не з приємних.

— Ет, може й сказав що-небудь. І зараз скажу кожному: ви сюди не «права качати» приїхали, а працювати. Зустріли вас добре? Влаштували в гуртожиток, провели збори ось тут прямо в мого кабінеті, познайомили з колективом, закріпили за бригадами. Що це? Наставники? Ну тут, звичайно, недопрацювали. Умови для життя? У відраженні жити неслуго, — розумію, — випускникам МПТУ, котрих ми відправили на роботу в Бобринь, несолодко. Але жити можна. Можете з'їздити самі, подивіться.

Коменгари, як кажуть, зайві. З'їздили, подивилися. Правда, всіх випускників училища вже не застали на об'єкті — одні у відпустці, інші не повернулися з неї, треті й не збираються повертатися. На імпрозізованих зборах, на які зійшлися молоді робітники, одразу ж зазвучали скарги:

— Нам, плиточникам, ледве виділили роботу. А от бригадира чи майстра з вищим

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

розрядом — ні. Тому й працюємо повільно...

— Коли врешті малярам щось робити доведеться? Вже котрий день без діла сидимо...

— А чому нас, мулярів, використовують на допоміжних роботах і зовсім мело на кладці?!

Оглядаємо побутові приміщення. У вагончиках, де мають жити дівчата, вікно розбите, надвір виглядають краї простирадла — завісок досі немає.

— Та це що, — говорить Тетяна Ореховська. — Глянули б ви всередину. Білизни вже більше місяця не міняли, змушені самі прати. Звертаємося до керівництва, а у відповідь: молодці, дівчата, отак би й давно. Честь вам за це...

Перевіримо умови для проведення вільного часу молодими робітниками, зіткнулися ми ще з однією проблемою. Чимало випускників МПТУ хочуть навчатися у вечірній школі, вже навіть подали заяви до однієї з них в Кіровограді. Однак, постійна смикання місяця роботи не дає можливості не здійснити ні в обласному центрі, ні в населених пунктах, де розташовані будівельні об'єкти. Думается, що адміністрація ПМК-137, довідавшись про це, вживає негайних заходів, потурбується про освіту своїх молодих робітників.

Звичайно, у нас чимало претензій до керівників мехлізованої колони. Вони визнають самі, що «недопрацювали в цьому питанні». Але де ж комсомольська організація?

Відповіді на ці питання ми так і не почули. І не тільки тому, що не зуміли поговорити з секретарем комсомольського комітету Софією Колкер.

— Скільки у нас в організації комсомольців, не знаю. — довідуємось від заступни-

ка секретаря комсомольської організації ПМК-137 Віри Русіної. — Це важко взяти навіть мені, виконуючій обов'язки начальника відділу кадрів — той приходить, той іде. Коли були збори — не пам'ятаю, комітет засідав ще десь у травні: «когось розглядали»...

Про яку допоміжну новачкам, про яку турботу може йти мова з людьми, які самі потребують негайного втручання райкому? Тож не дивусь, що випускники профтехучилища досі не стали на комсомольський облік — з острахом показували нам молоді будівельники картки персонального обліку: де стати на облік — не відають, хто секретар — також. Не дивно й те, що не здали вони внески. Виявляється, в організації внески не збиралися в липні і серпні, а в попередні місяці їх заплатили тільки два десяткі «кентузістів». Як же так? Хіба не знайшлося в організації жодного, хто заявив би про ці факти з усією принциповістю, хто звернувся б з вимогами до тих, за кого голосував на звітно-виборних? Чекають нових перевиборів? Цілий рік? Дивусь й те, як міг Ленінський райком комсомолу обласного центру допустити до такого розладу внутрішнію роботу у будівельній організації.

Але це не знімає відповідальності і завдань ні з кого. Сподіваємось найближчим часом почути про те, як комсомольці оцінили критику, що зробили для того, щоб поповнення з профтехучилища почувало себе «своїм» у виробничому колективі. Молодим робітникам — належне місце!

РЕЙДОВА БРИГАДА: В. ОРЕЛ — заступник начальника обласного штабу «Комсомольського прожектора», М. ЛИТВИНОВ — працівник обласного управління профтехосвіти. І. МАЛЮЧЕНКО — директор Ульяновського МПТУ № 11, А. ТВЕРДОСТУП — старший майстер Кіровоградського технічного училища № 4, О. РАКІН — спецкор «Молодого комунара».

Жовтєнята другого «В» середньої школи № 4 міста Кіровограда завжди люблять, коли до них приходять ось ця дівчинка з червоним галстуком на грудях. А зустрічаються вони часто. Вже другий рік Тая Кожушко, учениця шостого «В», працює піонервожаткою в їх класі. Як багато ціканого розповіла вона про рідне місто та школу, про старших друзів піонерів. Скільки цікавих книжок прочитано разом з нею, скільки нових ігор розучено! І в навчанні Тая — перша помічниця для дружокласників. Хороше мати такого друга!

На фотго: розповіла Тані КОЖУШКО про піонерську організацію школи слухають жовтєнята красної ланки другого «В». Зліва направо: Оленка МОТОРНА, Павлик ПУГАЧ, Володя ГРИШИН, Світлана ТКАЧЕНКО, Оленка ГУДЗЕНКО та Наташа НАСТОЯЩА. Фото В. ЛАСУНА.

ПРАПОР ФЕСТИВАЛЮ ПІДНЯТО

КЕРЧ. Тут віднято прапор заключного етапу республіканського фестивалю патріотичної пісні, який присвячений 30-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Учасники фестивалю віддали легендарній Аджимуцькській каменоломні, побували в районах висадження десанту 18-ї армії і Чорноморського флоту.

Фестиваль відкрився демонстрацією його учасників, які з піснями пройшли вулицями Керчі. На центральній площі біля пам'ятника В. І. Леніну відбувся мітинг-концерт. Потім гості піднялися на гору Мітрідат і поклали до обеліски, який там височить, гірлянди Слави. Ввечері в міському театрі, наладах і будинках культури відбулися концерти.

ЗУСТРІЧ СОЛІДАРНОСТІ

МЕХІКО. В мексиканській столиці закінчила роботу II міжнародна зустріч солідарності молоді країн Латинської Америки з народом Чілі.

Учасники зустрічі одностайно схвалили звернення до молоді і студентів світу, розробили план дій по дальшому розвитку і зміцненню міжнародної солідарності з боротьбою чилійських патріотів.

Молоді світу солідарна з героїчною боротьбою молоді і народу Чілі, відзначається у зверненні. З усією рішучістю вона засуджує злочини військової хунти і закликає уряди своїх країн добиватися повної ізоляції фашистського режиму.

Учасники II міжнародної зустрічі поставили вимогу про негайне звільнення Генерального секретаря Компартії Чілі Луїса Корвалаа та інших патріотів, які змагаються у катівнях фашистської хунти Піночета. Вони виступили за створення національних комітетів солідарності з чилійськими патріотами в тих країнах, де їх ще немає. Мета таких комітетів — вимагати звільнення політичних в'язнів, припинення тортур і терору хунти, а також відновлення прав людини в Чілі.

НА ЧЕШЬ ЛИЦАРЯ РЕВОЛЮЦІЇ

В Олександрійському палаці піонерів нещодавно відбувся зліт юних дзержинців міста, присвячений 28-й річниці дня народження голови ВЧК Ф. Е. Дзержинського.

Юні охоронці порядку звітували про свою роботу протягом минулого навчального року, ділили досягненнями, розповіли про чергування в приміщенні дитячого кінотеатру «Травня», склали плани на майбутнє. Вони обрали начальником свого штабу В. Вишнеєвського, секретаря комсомольської організації міського відділу внутрішніх справ.

Наприкінці піонери переглянули документальний фільм «Із залу суду».

Л. ЛЕЩЕНКО.

ОРИЕНТИР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ДІЇ

«ЕФЕКТ ПОРЯДКУ». Так лаконічно визначили зміст свого експерименту по впровадженню НОП у роботі комітетів комсомолу ентузіастів цієї справи, працівники Балашихинського міського ВЛКСМ. Досвід Балашихи взяли на озброєння і в нашій області. В ряді комітетів підприємств м. Кіровограда, Олександрійському міському, Бобриньському, Ульяновському, Вільшанському райкомах ЛКСМУ нагороджено певний досвід застосування окремих елементів наукової організації праці.

Про складові, які вчать працювати, вносять у нашу щоденну роботу, в багатогранний процес керівництва порядок і чіткість йде мова у виступі інструктора-інформатора обкому ЛКСМ України А. Бабак.

РІСТ чисельності Спілки, якісні зміни в її складі, масштабність завдань, які ставить перед комсомолом партія — все це вимагає від комсомольських кадрів і активу значного удосконалення організаційної роботи. Іноді неслуго зорієнтуватися, визначити коло головних питань і другорядних, зуміти зосередити увагу, сконцентрувати зусилля на головних напрямках.

Чим більший обсяг роботи і складніший її зміст, тим чіткіше повинні діяти механізми управління. Для цього звертаємося до резервів удосконалення організації праці.

Говорячи про наукову організацію праці в комсомолі, виходимо з загального розуміння теорії праці. Складові її: залучення людей до праці, розподіл і кооперування її, відновлення робочої сили. На фундаменті цієї теорії і виділяємо сім основних елементів НОП у комсомольській роботі:

1. Удосконалення організації праці.
2. Організація робочого місця, особисте планування.
3. Планування комсомольської роботи.

4. Удосконалення інформаційної системи комітетів комсомолу.
5. Контроль за виконанням рішень комітету комсомолу.
6. Підбір, розстановка і навчання кадрів комсомольських працівників і активу.
7. Матеріальне і моральне стимулювання.

Одним з перших елементів є удосконалення організаційної структури і змісту обов'язків працівників комітету. Володимир Ілліч Ленін підкреслював, що «якщо людина... не знає своїх обов'язків, то віддача її діяльності буде незначною». Тому конче необхідна суворона персональна відповідальність кожного працівника апарату. Запровадження посадових інструкцій працівників міського комітету, райкомів комсомолу, розроблених інформаційно-методичним центром обкому ЛКСМУ і розісланих торік у кожен комітет, положення про роботу апарату обкому ЛКСМУ допомогло ліквідувати внутрішній апаратну лагуну, чітко уявити коло обов'язків кожного працівника. Та про яку відповідальність, бажання удосконалити апаратну роботу може йти мова в Світловодському, Голованівському комі-

ЗА ПОРАДОЮ— ДО НАУКИ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ НАУКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ В РОБОТІ КОМІТЕТІВ КОМСОМОЛУ ОБЛАСТІ

тетах комсомолу, де в хаотичному нагромадженні паперів неможливо розшукати навіть саму посадову інструкцію, направлену в ці комітети лише кілька місяців тому.

Викликає прикрість й інше. Кабінет комсомольської роботи Комітету міського райкому комсомолу за своїм зовнішнім оформленням — один з кращих в області комсомольській організації. На стендах відображено життя районної комсомольської організації, акуратно розкладені по полицях інформаційні вісники, бюлетні не лише обкому комсомолу, а й з інших комітетів комсомолу республіки. Поруч — картотека контролю за надходженням інформації з первинних комсомольських організацій, — тут же — графік контролю за відвідуванням їх працівниками райкому, напроці — графік контролю за проведенням комсомольських зборів. На перший погляд — наукова організація праці в дії. Та факти — річ інша: і свідчать зовсім про протилежне: в ряді малочисельних комсомольських організацій збори не проводяться по три і більше місяців, робота не планується, секретарі комсомольських організацій слабо орієнтовані в питаннях комсомольської роботи. Двоє думок щодо такого підходу до справи не може бути — районний комітет не довів добре розпочате до кінця.

У кожного з нас є своє робоче місце. Та чи завжди ми успішно виконуємо його завдання в трудовому процесі? Будемо відвертими: скільки марно витрачаємо щодня часу на шукання скрепок, інструкцій, постанов? Статистика свідчить — четверту — п'яту частину робочого часу. Розшуки ж аналітичних да-

них діяльності організації за попередні роки часом перетворюємо в проблему, яку навіть внаслідок колективних зусиль неможливо реалізувати.

Отже, перше — звільнити столи, шафи, полиці від зайвних паперів, навести такий порядок, щоб потрібну інформацію, документ можна було знайти в лічені хвилини, навіть коли відсутній працівник — господар цього робочого місця. Далі — слід оформити картотеку на матеріал з усіх напрямків комсомольської роботи. Скорочує час на пошук необхідних документів і єдина класифікація папок-дось. Цікаво вирішили це питання в Олександрійському міському комсомолу. Тут заведено своєрідні паспорти на первинні комсомольські організації, що дає можливість швидко знайти будь-які відомості про будь-яку організацію. Працівникові міському немає потреби дзвонити в первинні, у нього все під рукою. Виправдує себе й картотека зауважень, пропозицій і т. ін. на адресу організації. Приміром, побував секретар в первинній, щось порадив, інструктор про це не знав, але завдяки цій системі, секретар знавше на картці, що потрібно

зробити до певного числа. По всіх організаціях у нього є дані про те, яку надати допомогу і які вимоги пред'явити до кожної. Таким чином, секретар первинної знає, що жодне зауваження не пройде поза увагою міському, все контролюється і обов'язково має бути виконаним. У деяких працівників міському є картотека з різних питань комсомольської роботи, в інших — картотека особистого планування роботи на тиждень, на день.

Важливим елементом в організації праці є розпорядок роботи апарату. Сміливий, гідний наслідування, експеримент кілька років тому зробив Кіровоградський міський комсомол. Складалася ціла система, тиждень графік засідань бюро, виїздів у первинні організації, оперативних нарад і т. ін. З розпорядком ознайомили не лише кожного працівника міському, а й увесь актив міста. Але змінився апарат, а з ним і стиль роботи. І сьогодні ніхто з працівників не може точно сказати, коли він буде в міському, а коли — в первинних організаціях. Не випадково виник такий факт: надмірно захоплюються працівники виїздами в одні й ті ж колективи, залишаючи без уваги первинні комсомольські організації, комсомольсько-молодіжні бригади, які конче потребують допомоги.

Слід зазначити, що наукова організація праці в комсомолі не нова. Про це свідчить 57-річний шлях нашої Спілки. Запоруча наукової організації діяльності ВЛКСМ — це опора на марксистсько-ленінську теорію, постійна боротьба за втілення в життя Спілки Ленінського стилю керівництва. І той поміняється, хто чекає якихось незвичайних порад, чудодійних рецептів, які б розставили всі крапки над «і» в цій справі, навчили б працювати без праці. Потрібні творчість, думка, бажання.

(Закінчення буде).

КОНСТРУКТОРОВІ не часто випадає удача створювати таку машину, на якій він сам хотів би їздити. Якщо автомобіль маленький, масовий, він здається якимось жалюгідним: автомобілісту пригнанні прагнення до великої потужної машини. Якщо ж проєктований автомобіль належить до «високого класу», то він недоступний рядовому автолюбителю. Коли розробляється якийсь «середній» автомобіль, то багато що в технічному завданні на цю машину не до душі конструктору.

Спробу описати «ідеальну» ситуацію. Єдине, що мене обмежує, то це реальні умови, в яких я їздитиму. Отже, вулиці, шляхи і все інше, що стосується автомобільного транспорту майбутнього — якими я їх бачу?

Щоб намалювати таку картину, було б непрактичним механічно плюсувати кількісні показники за кілька років. Досвід підказує, що, насамперед, потрібно сиробувати передбачити показники якісні. Тоді ми й побачимо, по-перше, всю велику спеціалізацію — розділ шляхів на міські, заміські, «вантажні», «пасажирські», «швидкісні». Чітке розмежування громадського і приватного транспорту при одночасній їх взаємодії. Власний транспорт стане типовим заміським, туристським (його доступ у міста, у всякому разі в їх центральну частину буде

заборонений), а міський — повністю комунальним. По-друге, менш популярною стане спеціальність «професійний водій»: у багатьох до їх прямих обов'язків належатиме управління службовим автомобілем. По-третє, ми побачимо все більш активне перенесення виправданіх рішень з одного виду автомобіля на інший, з різних видів транспорту — на автомобільний. По-четверте, на автотранспорті одержать широке застосування радіоелектроніка і електронна автоматика, аж до повної автоматизації управління

деякими видами автомобілів. Міські автомобілі стануть одним з елементів єдиної транспортної системи. Але, по-моєму, немає підстав розраховувати на широке розповсюдження рухомих тротуарів, менорельсових доріг, про які так багато зараз говорять. Для таких умов я і проєктувати автомобілі. Перший з них — мій власний. Його стихія — заміські шляхи, швидкої магістралі одностороннього руху і звичайні, «туристські» шосе. Останні деякою мірою диктують збереження структури автомобіля, яка вже встановилась для приватного користування. Але децю можна в ньому підправити. На магістралях швидкість до 200 кілометрів на годину стане загальноприйнятною. Тому для безпеки необхід-

но вестися до мінімуму мої можливі помилки водія, наблизити управління автомобілем до автоматичного.

ДЖЕРЕЛО енергії? Очевидно, варто зберегти двигун внутрішнього згорання, звичайно, удосконаливши його. Але напевно чи буде доцільним замінити його електромотором і акумуляторами, якщо машина призначена лише для заміських просторів. Силова установка розташується, очевидно, біля заднього моста, як це вже зроблено на багатьох спортивних автомобілях.

Поміняючи трансмісію, підвіску та інші вузли автомобіля (які, звичайно, теж децю будуть змінені), зупинюсь на шинах. Мова йде про регулювання тиску на шинах під час ходу, оскільки високий тиск потрібен на швидкісній магістралі, а для підвищення прохідності його потрібно понизити.

Як наслідок «середньодвигунного» компоновання зміниться кузов. Він стане більш обтічним. Тут я замислююся: чи не краще деякою мірою ізолюватись від пасажирів?

У МІСТІ до моїх послуг — громадський транспорт. Я не ставлю перед собою завдання описати всі його види. Та й користуватись я ним же буду! Як справжній автолюбитель, дам перевагу такому транспорту, який найкраще замінятиме мій власний автомобіль.

Це повинна бути двомісна прокатна машина, компактна, маневрена, на зразок маленького автобуса, з простим управлінням.

Прокатному автомобілю, як міському транспорту, протипоказаний двигун внутрішнього згорання. Очевидно, він буде електричним, на-

віть якщо показники акумуляторів помітно не зміняться. Невеликі денні пробіги і швидкісні міські машини, методи гнорської (змільської) зарядки акумуляторів полегшать розв'язання проблеми.

Кілька слів про таксі і автобуси (для рідких випадків). Таксі ще більше, ніж прокатна машина, повинно нагадувати маленький автобус: окрема кабіна для водія, дверцята, що управляються. Очевидно, таксі будуть двох видів, великі і малі, а кожен вид, особливо останній, — двох варіантів, з водієм і без нього.

Все вище сказане стосується і автобусів. Сьогодні їх конструкція підпорядкована ідеї максимального наповнення салону. А щоб компенсувати «втрати» пасажирів легкових автомобілів у зв'язку з обмеженням їх в'їзду до міста, потрібен комфорт. Отже, доведеться перетворити їх у великий легковий автомобіль, без проходу посередні і високого даху, з окремими дверима для кожного ряду чи групи сидінь.

Але повернемось до мого автомобіля. Чи не буде сфера його застосування надто обмеженою? Думаю, що ні. З кожним роком автомобілісти все більше використовують свої машини саме для недільних, відпусткових, туристських поїздок. Заборона в'їзду у міста буде лише законодавчим закріпленням здійсненого факту. З сьогоднішньої точки зору, коли власних автомобілів у нас ще порівняно мало, їх використання виключно для відпочинку здається невиправданим. Але таке уявлення вже найближчим часом обов'язково зміниться.

Ю. ДОЛМАТОВСЬКИЙ,
кандидат технічних наук, АПН.

Одним з найперспективніших видів міського транспорту вчені вважають метро. Сотні кілометрів ліній та мільйони пасажирів щодоби — ось сьогоднішній день радянської підземки. Нещодавно до числа наших міст, які мають метро, увійшов Харків. Машиністи **В. С. ЛЕНІНА** та **В. М. ПЕТРОВ** (на фото) пробіли перший харківський блакитний експрес. В майбутньому підземні залізничні будуть прокладені у Свердловську, Кривий Різі, Донецьку, Новосибірську та інших містах нашої Батьківщини.

Фото М. ТУРА.
Фотохроніка РТАУ.

АВТОМОБІЛЬ-ГІГАНТ

ЯКБИ ця машина з'явилась на вулицях міста, на неї всі б звернули увагу. Воно й зрозуміло: ширина нового 75-тонного автомобіля-гіганта з Білорусії — п'ять метрів, а висота — чотири з половиною метра. Але в містах її не буде, там машині тісно. Вона сконструйована для роботи у вугільних кар'єрах, на великих будовах.

Автомобілі з сімейства БелАЗів знають у 32 країнах світу, куди вони експортуються. Спеціалісти і водії високо оцінюють ходові якості, надійність, комфорт. Чотири золоті медалі, одержані заводом на міжнародних ярмарках, підтверджують це.

Новий автомобіль значно відрізняється від попередніх моделей. В його конструкції застосована електрична трансмісія — система, яка передає потужність двигуна до електричних моторів, що монтується в колесах. Це дає величезну перевагу, наприклад, можливість скеровувати максимальну потужність на будь-який з двигунів. В машині нема коробки передач і карданного валу. Незважаючи на свої розміри, автомобіль маневрений і простий в керуванні — в кабіні лише дві педалі. Водієві, щоб повернути кермо, потрібно зусиль не більше, ніж у легковому автомобілі.

Машина нещодавно пройшла державні випробування і зараз стає на конвейер.

Нині проходить випробування створений білоруськими автомобілебудівниками на базі цього самохідного 120-тонного автопоїзд з іще потужнішим двигуном (на машині 950-сильний двигун). Розвантажуватиметься він крізь дно кузова.

Спеціалісти вважають, що застосування автомобілів великої потужності дасть значну економію. А це важливо, коли врахувати, яке величезне будівництво ведеться в нашій країні.

В. БЛЕСКУНОВ,
АПН.

для допитливих • для допитливих

Сучасна людина — це, перш за все, людина на колесах. І тому прогрес цивілізації великою мірою визначається розвитком транспорту. Сьогоднішній випуск «Еврики» ми присвячуємо минулому та сьогоденню колес і крила, проблемам, над якими працюють вчені і конструктори.

ТАУНОБІЛЬ — ЦЕ ЕЛЕКТРОБУС

В перекладі українською мовою це звучить приблизно так: міський автомобіль, автомобіль для міста. Таку назву дав йому конструктор Рой Лембрагген. Як повідомляє Австралійська інформаційна служба, в Сідней закінчується підготовка до випробувань таунобіля, який може перевозити сто

шістнадцять пасажирів. Джерелом енергії для його пересування служать дві акумуляторні батареї — кожна вагою одну тону. Вони встановлені на роликах і можуть бути замінені протягом 2—3 хвилин. Акумулятори забезпечують три — чотири години пробігу електроавтобуса зі швидкіс-

тю приблизно 60 кілометрів на годину.

Застосування в майбутньому акумуляторів нового зразка збільшить пробіг більше, ніж у п'ятеро. Головна ж перевага таунобіля, звичайно, в тому, що він не забруднює повітря і не створює шуму.

АІС — АПН.

ХТО ПОЛЕТІВ ПЕРШИМ?

Під керівництвом американця Мітчела Бека група дослідників готується здійснити політ на повітряній кулі. Вони вважають, що подібний спосіб пересування був відомий для тисячі років тому древнім жителям Перу — інкам. Експеримент проходить над рівниною Наска (за 450 кілометрів на південь від перуанської столиці Ліми). На цій рівнині зберегся давній майданчик з гігантськими малюнками ітакха, своєрідний, на думку ряду вчених, аеродром інків.

Своїм польотом Мітчел Бек хоче довести, що древні мешканці Перу вміли літати на повітряних кулях, для чого і збудували цей «аеродром» в Наска. Дослідники зазначають, що люди тих часів, «змогли зрозуміти принцип польоту тіла легшого, ніж повітря».

Зараз створюється повітряна куля «Кендор 1». Її об'єм — близько трьох тисяч кубічних метрів. Тіщина, з якої роблять кулю, майже така, яку використовували древні інки. «Кендор 1» має піднятися в повітря в цьому році.

(«Пренса Латіна» — АПН).

РЕЙКИ ЧЕРЕЗ БОЛОТА

залізничні кінцевою станцією. Звідси сталеві колії протягнуться до нафтового родовища Самотзор і міста Нижневартовська. Роботи йдуть повним ходом і, як вважають, перший поїзд приїде в ці місця в наступному році.

В недалекому майбутньому вирішено продовжити залізнично від Сургута до Уренгоя.

Нова колія дозволить прискорити освоєння нафтових і газових родовищ Західного Сибіру.

С. МАЛЬЦЕВ,
кор. АПН.

РУКАМИ УМІЛЬЦІВ

Оригінальної конструкції легковий автомобіль «Обоянка» і моторний човен-болотохід (на фото) — справа рук умільців з Обоян Курської області Олексія Чальцева і Володимира Самойлова. Виготовлені саморобки за власними кресленнями з допомогою найпростіших знарядь праці — молотка, рубанка, гайкового ключа. Двигун і рама автомобіля заготовлені у старої «Шкоди». Машини розвиває швидкість до 120 кілометрів на годину. А човен-болотохід приятелі змайстрували з фанери. Потужний гребний гвинт і ріжучий пристрій забезпечує човнові пересування по заростях річок, озер, боліт.

Фото О. СИЗОВА,
ТАРС.

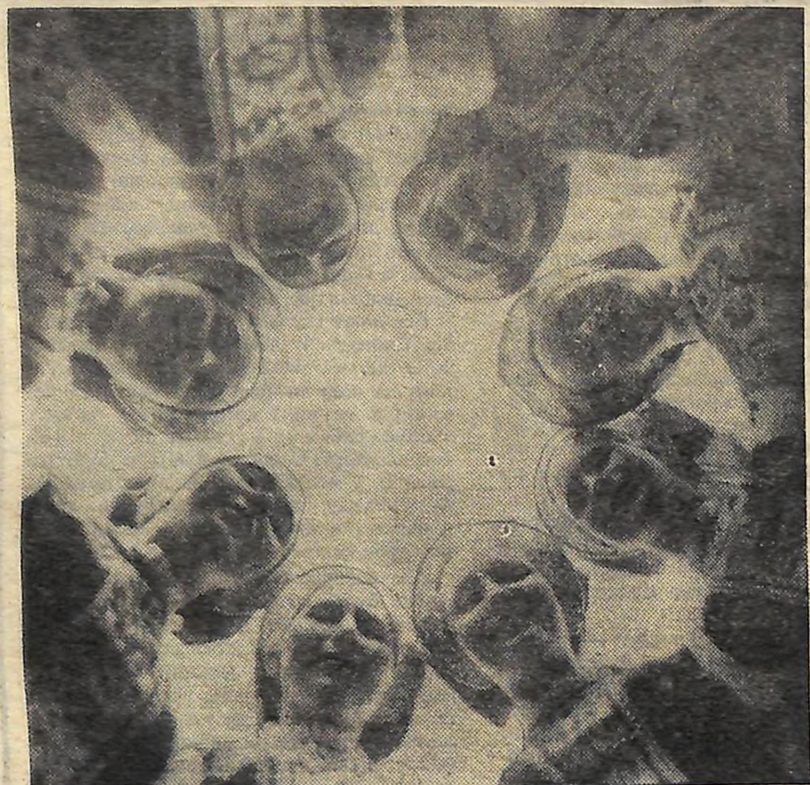
На Мелешком авіазаводі (ПНР) закінчуються комплексні випробування оригінального сілського господарського літака «М-15», створеного польськими і радянськими спеціалістами. Перший у світі реактивний біплан за своїми технічними якостями переважає мало не всі сучасні сілського господарського літаки.

НЕВЖЕ „АНІОН“ ВІДСЛУЖИВ?

Реактивний двигун його розвиває швидкість від 90 до 300 кілометрів на годину, робоча швидкість — 120—180 кілометрів на годину. Літак легкий в керуванні, маневрений, для зльоту потребує порівняно короткої — 60-метрової голови, що має велике значення в сілській місцевості. Вага літака з вантажем — 5,3 тони. В Радянському Союзі біплан використовуватиметься замість «АН-2», котрого льотчики ласкаво зовуть «Антоном».

Вже зараз польські конструктори працюють над створенням цілого сімейства реактивних біпланів.

(З журналу «НБІ»).

БУКЕТ «ВЕСНА». НА ФОТО — УЧАСНИЦІ ХУДОЖНЬОГО САМОДІЯЛЬНОСТІ ЛІНСАМБЛО «ВЕСНА» КІРОВОГРАДСЬКОГО МІСЬКОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ КОМПАНІЦЯ.

Фото Р. РУБІНА.

ФУТБОЛ

ПЕРШИЙ КРОК ДО ФІНАЛУ

«СПАРТАК» — «ЗІРКА» — 0:1

Ризиграш Кубку України наближається до кінця. До завершення боротьби за цей почесний трофей залишилось провести чотири зустрічі. Матчі, що пройшли, ще раз підтвердили давню істину: кубок авторитетів не визнає. Про це свідчить перший поєдинок півфіналу між кіровоградською «Зіркою» та командою першої ліги класу «А» спартаківцями Івано-Франківська. Матч цей проходив на полі «Спартак». Перед

цим івано-франківські футболісти в чемпіонаті країни набрали чотири очки з чотирьох можливих, вигравши з великим рахунком в «Алги» (5:1) та «Кубані» (4:1) і вийшли на восьме місце. Тепер же господарі поля настроїлись теж на бойовий лад. Вони з самого початку розпочали натиск на ворота гостей. Перший тайм закінчився безрезультатно — 0:0. Але в другій половині гри «Зірка» зуміла зробити масо-

вий натиск на всіх флангах, на всіх лініях наступу. І ось на 65-й хвилині, використавши добре розіграну комбінацію, Олександр Мороз послав м'яч у ворота Якова Чернеги, але воротар, як кажуть, був на місці. Та в цю мить капітан «Зірки» Юрій Касьонкін скористався помилкою спартаківців. Сильний удар — м'яч в сітку. З рахунком 1:0 наші земляки завершили свій перший півфінальний матч на Кубок України з футболу. Повторна гра відбудеться 13 жовтня в Кіровограді. А сьогодні «Зірка» зустрінеся на своєму полі з ветеранами київського «Динамо».

«Лежить в широкій тундрі Ловозеро. Найбільше, найкраще, рибне, найглибше озеро в тундрі. Головне озеро саамів...»

Так починається казка «Богатир Ляйне», записана саамським вчителем Павлом Юр'євим.

У казці розповідається, як у мирне життя саамів, які жили, рибу ловили, дітей рослини оленів насли, удерлась зла Чудь. Перебила всіх, хто попався. Хто встиг втекти, тим врятувався. Битися з Чуддю вийшов саамський богатир Ляйне. Жорстокою була битва. Але сили були нерівними. Стікаючи кров'ю, Ляйне ледь стримував натиск. У цей час на полі бою з'явився хлопчик-підліток, син Ляйне, Пяйве. Безприкладною хоробрістю, спритністю і хитрістю допоміг він батькові перемагти жорстоких загарбників і вигнати їх з рідної землі...

Далеко на Півночі, за Полярним колом, на Кольському півострові живе маленький народ саамів; їх в нашій країні лише близько двох тисяч. Родичі їх, відомі під тим же іменем і під іменем лопарів, живуть в Норвегії, Швеції і Фінляндії.

Хто вони, ці жителі далекої півночі Європи? Коли і звідки прийшли у цей сувесрий край? На ці питання наука до цього часу не дала остаточної відповіді. Можна з певністю стверджувати, що саамі — найдревніші мешканці європейської тундри і тайги. З часів кам'яного віку предки нинішніх саамів займалися рибальством і полюванням на дикого оленя. Мова народу зберегла згадки про ту далеку епоху. Сама назва півострова «Кольський» означає «рибний» (по-саамськи «коль» — риба). Заняття предків саамів рибальством і мисливством знайшли відображення у наскальному живописі, висічених на стінах печер первісними мисливцями і рибалками малюнках.

До Великої Жовтневої соціалістичної революції саамі, як і інші народи Крайньої Півночі, жили в злиднях і темряві. Спроби місьонерів створити писемність для залучення саамів та інших народностей Крайньої Півночі до правознавства не мали успіху. Саамі вважали за краще звертатися з молитвою до священного каміння, обожествляючи тварин (культ ведмедів), просити шаманів зліплити віз хвороб.

Автору цих рядків довелося в 20-ті роки бути біля витоків створення і розвитку культури північних народів. У ті роки був створений Інститут народів Півночі, учбовий заклад, в якому навчалися представники малих північних народів — від Кольського півострова до Чукотки, Камчатки і Сахаліну. Була створена їх власна писемність, видані буквари та інша література мовами народів Півночі, в тому числі і саамською. Все це сприяло прилученню відсталих народів Крайньої Півночі до сучасної культури, участі їх в будівництві нового життя.

Зараз малі народи беруть активну участь в суспільно-політичному, економічному і культурному житті всієї країни. Саамі, як і представники інших народів Півночі, працюють в галузі освіти, охорони здоров'я, будівництва і в першу чергу розвивають свою традиційну галузь господарства — оленярство на рівні сучасної науки. Ще в 50-і роки село Ловозеро — своєрідна саам-

ська «столиця» — було звичайнісіньким поселенням з однопверховими дерев'яними будинками. Зараз саамі живуть у багатопверхових кам'яних будинках, квартири їх з центральним опаленням і усіма зручностями, сучасними меблями, телевізорами, холодильниками.

Виросла саамська інтелігенція — вчителі, лікарі, інженери, вчені, артисти. Учасники художньої самодіяльності ловозерського Будинку культури виїжджають з концертами у далекі села, на стійбища до оленярів.

Викладачем професійно-технічного училища в Ловозері (воно готує і оленярів-механізаторів) працює Павло Юр'єв, який записав казку «Богатир Ляйне», з якої ми почали розповідь про саамів. Він закінчив Ленінградський педагогічний інститут, відді-

РАДЯНЬСКА ДЕМОКРАТІЯ

СААМСЬКА КАЗКА

Про сьогоднішній день маленької народності саамів, яка живе на Крайній Півночі, пише науковий співробітник Інституту етнографії Академії наук СРСР Захар Черняков.

лення малих народностей Півночі. Той же інститут закінчила і працює зараз директором Ловозерської школи-інтернату Олександр Антонова. Саам Василь Селіванов очолює геофізичну станцію «Ловозеро» Кольської філії Академії наук СРСР. До цього він був вчителем фізики у школі. Зараз Селіванов готує кандидатську дисертацію, яка підбиває підсумки досліджень магнітного поля Землі. На останніх виборах до місцевих органів державної влади ловозерці обрали його до Мурманської обласної Ради депутатів трудящих.

В роки Великої Вітчизняної війни, коли німецькі загарбники на півночі рвалися до Мурманська, прагнучи захопити природні багатства Кольського півострова, пліч-о-пліч з російськими та іншими народами стали на захист Батьківщини і саамів. Маленький народ, як підліток Пяйве з легенди, допомагав боротися з ворогом. Оленярські упряжки, якими керували саамі, підвозили боєприпаси на передові позиції, вивозили в тил поранених бійців.

Радянські люди, мов легендарний Ляйне, перемогли гітлерівських загарбників, цю «чудь» двадцятого століття.

...Ось про це нагадає саамська казка.

(А.ПН.)

З 16 по 21 ВЕРЕСНЯ

16 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.30 — к. т. Мультифільми. (М). 10.00 — Телевіз. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега» 1 серія. (М). 11.15 — Новини. (М). 11.35 — «Шкільний екран» Укр. літ. для учнів 10 кл. (К). 12.10 — к. т. Муз. фільм «Кирлява». (К). 12.40 — Для дітей. В. Пермяк. «Золота сорока». Телевіз. (К). 13.00 — Док. фільми. (М). 13.00 — к. т. «Ми знаємо про те, що природою». (М). 13.15 — Байки І. Крилова. (М). 13.45 — «Природні ресурси СРСР». (М). 13.55 — Муз. фільм «Заняди з піснями». (К). 14.30 — «XXV з'їзд КПРС — гіду зустрічі». Передача 2. (Львів). 17.00 — «Екран молодих». (Л-н). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — к. т. Чемпіонат світу з льотною боротьбою. (Мінськ). 19.05 — «Пам'ятає Мала земля». (М). 19.45 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега». 2 серія. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Концерт майстрів мистецтва. (М). 22.20 — к. т. Спортивна програма. (М). По закінченні — новини. (М).

17 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Умілі руки». (М). 10.00 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега» 2 серія. (М). 11.10 — Для дітей. Док. фільм. (К). 11.35 — «Шкільний екран» Суспільствознавство для учнів 10 класу. (К). 12.05 — «Книжкова полиця». (К). 14.15 — к. т. Док. фільми. (М). 14.55 — к. т. Марк Твен. «Попи і старість». (М). 15.35 — «Навчає сьогодні». (М). 16.05 — «XXV з'їзд КПРС — гіду зустрічі». Передача 3. (Львів). 16.35 — «Синфоничний концерт» (Х-в). 17.10 — «Вісті». (К). 17.40 — «Шляхами слави бацька». (М). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.30 — «На дачах області». (К-д). 18.30 — «Людина і закон». (М). 19.00 — «Екран збирає друзів». СРСР — ПНР. (М). 19.45 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега». 3 серія. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Спортивна програма. к. т. По закінченні — новини. (М).

18 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.30 — «Пів і Гвін». Мультифільми. (М). 9.40 — «Шляхами слави бацьки». (М). 10.00 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега». 3 серія. (М). 11.15 — «Новини». (М). 11.30 — Худ. фільм «Прохідний пінак». (К). 12.00 — «Мистецтво народу». (С). 12.05 — Наша афіша. (К). 16.00 — «Респуб. фіз-мат. школа». (К). 16.30 — «XXV з'їзд КПРС — гіду зустрічі». Передача 4. (Львів). 17.00 — Для дітей. «Сурма». (К). 17.30 — «Золоті зірки України». (Х-в). 18.00 — «На зустріч XXV з'їзду КПРС». «Курс — на технічний прогрес». (К-д). 18.30 — к. т. Чемпіонат світу з вільної боротьби. (М). 19.15 — «Стандарт і якість». Телепарис. (М). 19.45 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега». 4 серія. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Випробуй себе». (М). 22.45 — к. т. Спортивна програма. По закінченні — новини. (М).

19 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.30 — «Варіант «Омега» 4 серія. (М). 11.15 — «Новини». (М). 11.35 — «Шкільний екран» Рос. літ. для учнів 10 кл. (К). 12.10 — Гандбол. Міжнародний турнір жіночих команд. (Запоріжжя). 13.00 — «Дні працівників лісу». «Господарі зеленого доду». (К). 14.15 — Док. фільм. (М). 14.35 — «Рос. мола». (М). 15.20 — Концерт. (М). 15.40 — «Основи радянського законодавства». (М). 16.10 — к. т. «Фільм — дітям». «Місто майстрів». (М). 17.30 — «Москва і москвіти». (М). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «Лісова пригода». Мультифільм. (М). 18.20 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега». 5 серія. (М). 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — ЦСКА. 1 і 2 періоди. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — ЦСКА. 3 період. (М). 22.05 — к. т. Чемпіонат світу з боротьби самбо. (М). Чемпіонат світу в Європі з важкої атлетики. (М). 23.00 — Естрадиний концерт. По закінченні — новини. (М).

20 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «АВВГДейка». (М). 10.00 — Тел. багатосерійний худ. фільм «Варіант «Омега» 5 серія. (М). 11.15 — «Палітра». (К). 12.00 — «XXV з'їзд КПРС — гіду зустрічі». Передача 6. (Львів). 12.30 — Для дітей. «Сонечко». (К). 13.00 — «Резерв — на службу виробничству». (В-л). 13.15 — «Здоров'я». (М). 14.50 — к. т. «Літ. читання». (М). 14.30 — к. т. «Сто картин з музею «Метрополітен». Репортаж з виставки. Передача 1. (М). 15.00 — к. т. Спортивна програма. (М). 16.15 — к. т. Д. Шостакович. 15 квартет. (М). 17.00 — к. т. Мультифільми. (М). 17.30 — к. т. Тел. док. фільм «Головна вулиця Росії» 3 серія. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. «У світі творин». (М). 19.15 — Концерт нар. арт. СРСР Л. Зінкіної. (М). 20.00 — к. т. «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». (М). 20.10 — Тел. спектакль «Біда від півного сонця». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Кінопанорама». (М). 23.00 — к. т. Спортивна програма. (М). По закінченні — новини. (М).

21 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Будильник». (М). 10.00 — «Служба Радянському Союзу». (М). 11.00 — к. т. «Висред. хлопчик». (М). 12.00 — к. т. Муз. кіоск». (М). 12.30 — «Сільська го-гула». (М). 13.30 — Худ. фільм. (М). 15.05 — к. т. «Сьогодні — День працівника лісу». В передачі бере участь міністр лісової і лесовообробної промисловості СРСР П. В. Тимофєєв. (М). 15.20 — к. т. Концерт для шопінівців лісу. (М). 16.00 — «XXV з'їзд КПРС — гіду зустрічі». Передача 7. (Львів). 16.30 — Фільм-концерт. (К). 17.00 — к. т. «Міжнародна панорама». (М). 17.40 — Мультифільми. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. «Клуб кінополювання». (М). 19.15 — к. т. Худ. фільм «Передчасні людина». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Тел. док. фільм. (М). 22.30 — к. т. Спортивна програма. (М). По закінченні — новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка. 2.